

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Aga Sergiu împotriva ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu privire la anularea răspunsului și obligarea oferirii informației solicitate,

împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-473/24
NR. PIGD 2-22023202-01-3ra-03062024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul Central, jud. A. Balan
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru

21 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 februarie 2022, Aga Sergiu s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei, solicitând: anularea răspunsului ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu nr 2/0-737 din 30 iunie 2021; obligarea ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei să ofere reclamantului informația solicitată prin cererea cu nr.1/4-242 din 4 iunie 2021.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că fiind consilierul Consiliului municipal Orhei, în baza art. 19 al Legii privind statutul alesului local nr. 768 din 02 februarie 2000, la data de 4 iunie 2021 s-a adresat către ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei, cu cerere prin care a solicitat să-i fie prezentate fotocopii după procesul-verbal și/sau actele de primire-predare a lucrărilor din anul 2020, ce țin de reabilitarea infrastructurii rutiere pe drumul public, tronsonul str. Uniri, str. Călătorilor, str. M. Sadoveanu și str. Chișinăului, precum și să-i fie prezentate fotocopii după contractele de achiziții a serviciilor cu alți furnizori și/sau executanți, ce țin de reabilitarea infrastructurii rutiere pe drumul public, tronsonul str. Uniri, str. Călătorilor, str. M. Sadoveanu și str. Chișinăului.

3. La 30 iunie 2021 reclamantul a primit răspunsul cu nr. 2/0-737, prin care ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei a refuzat să ofere informația și înscrisurile solicitate prin cererea din 4 iunie 2021.

4. Reclamantul a invocat că refuzul dat de către ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei, este contrar art. 19 al Legii privind statutul alesului local nr. 768 din 2 februarie 2000.

5. Prin hotărârea din 12 mai 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Aga Sergiu. S-a anulat răspunsul ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei nr 2/0-737 din 30 iunie 2021. S-a obligat ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei să prezinte lui Aga Sergiu, informația solicitată prin cererea cu nr.1/4-242 din 4 iunie 2021.

6. Prin decizia din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei, s-a casat integral hotărârea din 12 mai 2022 a Judecătoria Orhei, sediul central, și s-a trimis cauza la rejudecare, în instanța de contencios administrativ din Judecătoria Orhei, sediul central.

7. Prin încheierea din 23 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a constatat competența judecătorului competent pentru examinarea cauzelor de contencios administrativ din cadrul Judecătoria Orhei, sediul central, la examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de către Aga Sergiu împotriva ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu privire la accesul la informație.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoria Orhei, sediul central, s-a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamantul Aga Sergiu împotriva ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și obligarea furnizării informației solicitate prin cererea nr.1/4-242 din 4 iunie 2021. S-a anulat răspunsul nr.2/0-737 din 30 iunie 2021 furnizat de ÎM „Servicii Comunal Locative” Orhei. S-a obligat ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei să prezinte lui Aga Sergiu, informația solicitată prin cererea înregistrată cu nr. 1/4-242 din 04 iunie 2021, și anume: - copiile proceselor-verbale și/sau actelor de primire predare a lucrărilor din anul 2020, ce țin de reabilitarea infrastructurii rutiere de pe drumul public, tronsonul str. Unirii, str. Călătorilor, str. M. Sadoveanu și str. Chișinăului; - copiile contractelor de achiziții a serviciilor cu alți furnizori și/sau executanți, ce țin de reabilitarea infrastructurii rutiere pe drum public, tronsonul str. Unirii, str. Călătorilor, str. M. Sadoveanu și str. Chișinăului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 13 noiembrie 2023, ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, cu casarea hotărârii din 17 octombrie 2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei și s-a menținut hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoria Orhei, sediul central.

11. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, fiind emisă cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural relevante cauzei.

12. Instanța a reținut că ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei, în temeiul art. 5 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație, are calitatea de furnizor de informații, fiind un subiect obligat să ofere acces la informațiile oficiale deținute, în condițiile legii.

13. Cu referire la invocarea pretensei inadmisibilități a acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile, instanța a statuat că în speță este incident art. 23 din Legea nr. 982/2000, care permite sesizarea directă a instanței de contencios administrativ în cazul dezacordului cu răspunsul furnizorului de informații, fără necesitatea unei cereri prealabile conform art. 208 din Codul administrativ.

14. A subliniat că răspunsul contestat, scrisoarea nr.2/0-737 din 30 iunie 2021, are natura unui act administrativ defavorabil în sensul art. 10 și art. 11 din Codul administrativ, întrucât refuză furnizarea informațiilor solicitate de alesul local.

15. De asemenea, Curtea a reținut că reclamantul Aga Sergiu a acționat în termenul legal prevăzut de art. 209 din Codul administrativ și art. 23 din Legea privind accesul la informație, nefiind incidente cauze de inadmisibilitate conform art. 207 alin. (2) Cod administrativ.

16. În raport cu fondul cauzei, instanța de apel a confirmat constatarea corectă a primei instanțe potrivit căreia informațiile solicitate de către reclamant, în calitate de consilier local, sunt informații oficiale, accesibile publicului, iar refuzul de a le furniza nu este justificat de excepțiile permise de lege.

17. În acest context, Curtea de Apel a considerat că ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei nu a demonstrat că documentele solicitate ar conține informații exceptate de la accesul liber, potrivit art. 7 din Legea nr. 982/2000, iar refuzul comunicării acestora nu este conform legii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 15 mai 2024, ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia.

ARGUMENTELE RECURSULUI

19. În motivarea recursului, ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei a reiterat în mod integral argumentele formulate în cererea de apel, fără a aduce elemente de noutate juridică sau faptică.

20. A susținut, similar poziției din apel, că hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 octombrie 2023 este neîntemeiată, întrucât instanța de fond ar fi aplicat eronat prevederile legale privind regimul documentelor contabile și accesul la informație.

21. La fel, a afirmat că documentele solicitate de reclamant, respectiv contractele de achiziții și procesele-verbale de predare-primire a lucrărilor, constituie documente contabile, ce pot fi puse la dispoziție exclusiv organelor abilitate, în temeiul Legii nr. 113/2007 și Legii nr. 287/2017.

22. A reiterat opinia că ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei nu are calitatea de autoritate publică și, prin urmare, nu intră sub incidența prevederilor Codului administrativ și Legii nr. 982/2000 privind accesul la informație.

23. De asemenea, a invocat că acțiunea era inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, întrucât nu a fost respectată pretinsa obligație a reclamantului de a depune o cerere de admitere a actului administrativ, iar întreprinderea nu emite acte administrative individuale.

24. A invocat și existența unui litigiu anterior similar, în care cererea reclamantului ar fi fost scoasă de pe rol, prezentând acest fapt drept precedent de respingere.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

26. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

27. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus

tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

28. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată recurentei la 9 aprilie 2024, iar recursul a fost depus 15 mai 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temeuri de casare a deciziei recurată.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeuri prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea

și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

40. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc